203. 74. f. ἔχωμεν, εἰ καὶ τὸ παραυτίκα πῦ ἡμῖν χρήσιμον ὠφέλιμον ὀυ καθίσηται.

205. 48. comma post ὑμᾶς delendum. nam constructio est αἰτούμεθα θεοὺς πεῖσαι ὑμᾶς. rogamus deos, ut vobis persuadeant, μὴ ἀμνημονεῖν τάδε. ut nolitis harum rerum memoriam abjicere, scilicet τοὺς ὅρκους οὓς ὤμοσαν οἱ πατέρες ὑμῶν.

51. ἱκέται τε

207. 34. f. ὀυκοῦν χρῆν τὰ πρὸς ἡμᾶς μόνον ἐπάγεσθαι αὐτοὺς. διὰ ὑμᾶς

52. malem ὑμῖν. ut sit idem ac si verba sic struxisset τῶν πατρῴων ὑμῖν τάφων.

36. τε] l. γε.

39. ἢ ἱκανὴ.

208. ~~86. ἠδικοῦμεν.~~

10. post ὄντας deesse videtur δέον ἐπιεικίᾳ χρῆσθαι.

209. 13. ante μήτε videtur ὑποσχομένοις deesse non retulistis paribus paria, nobis, qui spoponderamus vobis et receperamus, nulla usuros vi, sed persuasionibus effecturos, ut sponte sua urbe excederent illi, quibus non placeret cum Thebanis communem rem habere.

24. punctum commate mutandum; nam ὅμως φατὲ regitur a superiore πράξαντες ps. 21.

46. τε] l. δὲ

48. τὰ ἐναντία hic debet adverbialiter accipi, pro ἐκ τοὐναντίου et subaudiri ἄξιοί εἰσιν.

210. 71. τι ante πεπόνθασι delend.

~~74. f. καὶ ὅτε ὕστερον αὖ~~

74. ἃ] f. αὖ. in illo rei subauditur e superioribus καὶ ἠξίουν οἱ λακεδαιμόνιοι τοὺς πλαταιέας ἡσυχάζειν ὕστερον αὖ τότε, ὅτε προΐσχοντο dum. ἀποδήξωνται. 90. ἀπωλλύμεθα. in imperfecto.

203. 74. f. ὠφέλιμον ὀυ κρεῖττον τοῦ δικαίου καθίσηται. 82. post οὐδὲ [illegible]